

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy o lasach oraz ustawy o ochronie przyrody
Autor	Ministerstwo Klimatu i Środowiska
Projekt z dnia	08.08.2024 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Przemysław Matysiak; Adrian Pokrywczyński
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Uwaga o charakterze ogólnym	Ustawa o lasach wymaga nowelizacji w zakresie zadań starostów związanych z nadzorem nad wykonywaniem gospodarki leśnej w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa.	<p>31 maja 2023 r. XXIX Zgromadzenie Ogólne Związku Powiatów Polskich przyjęło stanowisko w sprawie niezbędnych nowych narzędzi nadzoru nad gospodarką leśną w lasach prywatnych. W stanowisku tym wskazano, że ZO ZPP oczekuje pilnej nowelizacji ustawy o lasach, obejmującej w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wprowadzenie jednego dokumentu urzędniowego dla wszystkich lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa, niezależnie od ich powierzchni 2) jednoznaczne przesądzenie formy zatwierdzenia uproszczonego planu urządzenia lasu przez starostę 3) wprowadzenie jasnych zasad dotyczących publikowania zarządzenia zatwierdzającego uproszczony plan urządzenia lasu oraz samego dokumentu uproszczonego planu 4) doprecyzowanie przepisów dotyczących zasad cechowania drewna 5) wprowadzenie efektywnych instrumentów finansowania zadań starostów w obszarze gospodarki leśnej <p>(link do stanowiska ZO ZPP: https://zpp.pl/storage/library/2023-06/f5cb0c638cdd8b8a5ac7e2bcc889feab.pdf)</p>		

			<p>W odpowiedzi na stanowisko ZO ZPP Ministerstwo Klimatu i Środowiska (pismo z 23.06.2023 r., znak: DLŁ-WGL.055.108..2023.MP) wskazało, że poruszone kwestie będą przedmiotem dalszych analiz resortu i nie jest wykluczone, że w przyszłości zostanie podjęta inicjatywa ustawodawcza dotycząca przedmiotowych zagadnień.</p> <p>Mając na uwadze powyższe okoliczności, Związek Powiatów Polskich zgłasza uwagi do przedstawionego przez MKiŚ projektu wraz z propozycjami legislacyjnymi dotyczącymi problematyki wskazanej w stanowisku ZO ZPP.</p> <p>Dla czytelności, najpierw przedstawiamy propozycje poprawek bezpośrednio do projektu nowelizacji, a następnie propozycje modyfikacji ustawy o lasach, których można dokonać przy okazji procedowanego Projektu.</p>		
Uwagi do przedstawionego projektu					
2.	Art. 1 pkt 1 projektu – w zakresie dodawanego art. 5c ust. 2 ustawy o lasach	<p>Proponujemy, by w Krajowej Radzie Leśnej mogli znaleźć się też przedstawiciele samorządu terytorialnego.</p> <p>Przepisowi należy nadać następujące brzmienie: „2. Krajowa Rada Leśna składa się z 15 członków powoływanych przez ministra właściwego do spraw środowiska na 3-letnią kadencję spośród przedstawicieli nauki, praktyki, organizacji społecznych i jednostek samorządu terytorialnego, zasłużonych na rzecz lasów i ich ochrony.”.</p>	<p>Lasy prywatne (tj. niestanowiące własności Skarbu Państwa należące do osób fizycznych i wspólnot gruntowych) stanowią ok. 20% całości lasów w Polsce.</p> <p>Nadzór nad gospodarką leśną w takich lasach sprawują starostowie. Co więcej, same jednostki samorządu terytorialnego są właścicielami obszarów zaliczanych jako leśne – lasów komunalnych, parków leśnych.</p> <p>Ponadto, nowy model zarządzania Lasami Państwowymi wynikający z Ogólnopolskiej Narady o Lasach zakłada współpracę na tym polu z lokalnymi samorządami.</p> <p>Dlatego pożądanym jest, by również przedstawiciele samorządu terytorialnego – np. wskazywani przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego – znaleźli swoją reprezentację w Krajowej Radzie Leśnej.</p>		
3.	Art. 1 pkt 10 projektu – w	Przepisowi należy nadać następujące brzmienie:	Projektowany przepis nie zawiera formy, w jakiej starosta decyduje o uznaniu lub nieuznaniu wniosków zgłoszonych do UPUL.		

	zakresie zmienianego art. 21 ust. 5 ustawy o lasach	„5. W terminie 30 dni od dnia publicznego wyłożenia projektu uproszczonego planu urządzenia lasu zainteresowani właściciele lasów oraz organizacje ekologiczne powołujące się na swoje cele statutowe, prowadzące działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody co najmniej 12 miesięcy przed dniem wyłożenia projektu, mogą składać zastrzeżenia i wnioski w sprawie planu. Termin, o którym mowa w niniejszym przepisie rozpoczyna bieg następnego dnia po upływie terminu, o którym mowa w ust. 4. Starosta wydaje decyzje w sprawie uznania lub nieuznania zastrzeżeń lub wniosków.”	<p>Zasadnym jest zatem utrzymanie rozwiązania, określonego w aktualnie obowiązującym art. 21 ust. 5 ustawy o lasach i określenie, że starosta wydaje w tym zakresie decyzje administracyjne.</p> <p>Dodatkowo, sprecyzowania wymaga termin, w którym zainteresowane podmioty mogą zgłaszać ww. wnioski lub zastrzeżenia.</p> <p>Jak wskazał WSA w Łodzi (wyrok z 27.09.2022 r., sygn. akt II SA/Łd 423/22), z art. 21 ust. 5 ustawy o lasach wynika zatem, że właściciele lasów w terminie 30 dni od daty wyłożenia projektu planu mogą składać zastrzeżenia i wnioski. W doktrynie dostrzega się jednak wadliwość konstrukcji tego przepisu. Po pierwsze ustawodawca nie nakłada na wójta, burmistrza czy prezydenta miasta obowiązku pisemnego poinformowania właścicieli lasów w określonym terminie. Teoretycznie wójt, burmistrz czy prezydent miasta może dokonać pisemnego poinformowania według swojego uznania. Z kolei pisemne poinformowanie ma duże znaczenie z uwagi na możliwość upłynięcia 30-dniowego terminu do złożenia zastrzeżeń i wniosków. Zresztą, co istotne, ustawodawca w żaden sposób nie uzależnia skuteczności jakiegokolwiek czynności od tego poinformowania. Pełni ono zatem jedynie rolę pomocniczą, a nie wiodącą. Po drugie błędnie prawodawca wskazał, że 30-dniowy termin jest liczony od dnia wyłożenia projektu planu do wglądu. Przy takiej konstrukcji tego przepisu należałoby przyjąć, że termin ten rozpoczyna bieg w pierwszym dniu, w którym plan wyłożono, i upływa trzydziestego dnia. Jest to nieracjonalne, ponieważ projekt planu w ogóle musi być wyłożony na okres co najmniej 60 dni. Prawodawca nie obliuguje organu do poinformowania właścicieli lasu o wyłożeniu planu w określonym terminie. Zatem w sytuacji gdy organ zaniecha takiego poinformowania lub zrobi to zbyt późno, właściciel może utracić prawo do zgłaszania zastrzeżeń i wniosków. Wydaje się, że najwłaściwsze jest przyjęcie, że termin 30-dniowy rozpoczyna bieg następnego dnia po upływie 60-dniowego terminu do publicznego wglądu. Wynika to z tego, że właściciel lasu może zapoznać się z treścią projektu w ostatnim dniu, ponieważ organ nie poinformował go o wyłożeniu planu do publicznego wglądu w odpowiednim terminie, skoro ustawodawca takiego terminu nie zakreśla. Może zatem dowiedzieć się o treści projektu planu tylko z tego względu, że projekt planu był wyłożony</p>		
--	---	---	---	--	--

			do publicznego wglądu. Może zatem zapoznać się z tym projektem w ostatnim dniu. Powyższe uzasadnia nadanie przepisowi proponowanego brzmienia.		
4.	Art. 1 pkt 10 projektu – w zakresie zmienianego art. 21 ust. 5 ustawy o lasach	Ostatnie zdanie z projektowanego art. 21 ust. 5, należy oznaczyć jako ust. 6, jednakże w zmodyfikowanym brzmieniu, tj.: „6. Starosta przed wydaniem zarządzenia w sprawie zatwierdzenia uproszczonego planu urządzenia lasu sporządza i publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej wykaz zastrzeżeń i wniosków wraz z uzasadnieniem ich uwzględnienia lub odmowy uwzględnienia. Wykaz publikowany jest bez danych osobowych osób fizycznych.”	W pierwszej kolejności należy zauważyć – co podniesiono w uwadze ogólnej – precyzyjnego określenia wymaga forma, w której starosta zatwierdza UPUL. Praktyka wskazuje, że stosowaną formą jest zarządzenie i taką formę proponujemy wskazać jako obowiązującą w przepisach. Zauważyć trzeba, że projektodawcy w kontekście zatwierdzenia UPUL posługują się różnymi pojęciami, tj. „rozstrzygnięciem w sprawie zatwierdzenia UPUL” oraz „aktem o zatwierdzeniu”. Taka sytuacja jest niedopuszczalna z legislacyjnego punktu widzenia. Zatem proponowane określenie, że starosta zatwierdza UPUL w drodze zarządzenia będzie prawidłowe i wystarczające. Po drugie, projektodawcy zakładają obowiązek starosty do publikowania wykazu zastrzeżeń, jednak nie określają, gdzie ta publikacja ma się odbywać. Zatem zasadnym jest wskazanie wprost, że starosta publikuje ww. wykaz w BIP właściwego starostwa, przy jednoczesnym wyartykułowaniu, że nie może w nim zawrzeć danych osobowych osób fizycznych. Przedstawiona propozycja ma na celu rozwianie wątpliwości interpretacyjnych i uchronienie organów przed ewentualną odpowiedzialnością za naruszenie danych osobowych. Zob. też uwagę nr 5.		
5.	Art. 1 pkt 13 projektu – w zakresie zmienianego art. 22 ust. 2 ustawy o lasach	Postulujemy o jednoznaczne określenie formy zatwierdzenia uproszczonego planu lasu przez starostę. Przepisowi należy nadać następujące brzmienie: „2. Starosta, po uzyskaniu opinii właściwego terytorialnie nadleśniczego oraz właściwego	Przepisy ustawy o lasach w obowiązującym brzmieniu nie określają wprost formy, w jakiej starosta zatwierdza UPUL. Przedłożony projekt również nie rozstrzyga tej kwestii, posługując się zamiennie pojęciami: „rozstrzygnięcia w sprawie zatwierdzenia UPUL” oraz „aktu o zatwierdzeniu”. Ustawa o lasach nakłada na starostę obowiązek zatwierdzenia UPUL. Jednakże ani ta ustawa, ani kodeks postępowania administracyjnego nie definiują pojęcia zatwierdzenia i nie określają formy tej czynności.		

		terytorialnie regionalnego dyrektora ochrony środowiska, z zastrzeżeniem ust. 3a, zatwierdza uproszczony plan urządzenia lasu w formie zarządzenia.”	<p>Aktualny stan prawny powoduje, że w praktyce starostowie zatwierdzają UPUL w sposób niejednolity. Spotkać możemy UPUL zatwierdzony w formie decyzji administracyjnej, zarządzenia lub zamieszczenia na planie adnotacji „zatwierdzam”. Ta niejednolita praktyka zatwierdzania UPUL skutkuje również różnorodnym sposobem informowania właścicieli lasów o treści zatwierdzonych planów albo o braku takiej informacji.</p> <p>NSA w wyroku z 02.02.2007 r. (sygn. akt II OSK 1883/06) stwierdził, że ustawa o lasach nie określa formy, w jakiej miałyby zostać zatwierdzone plany urządzenia lasu. Plan jako dokument gospodarki leśnej jest opracowywany dla wyznaczonego obszaru, a nie dla poszczególnych właścicieli gruntów – zatem nie może być uznany za decyzję administracyjną w rozumieniu art. 104 Kpa.</p> <p>Zatem, skoro UPUL uzyskuje moc obowiązującą po jego zatwierdzeniu przez właściwy organ administracji publicznej – starosta w myśl art. 22 ust. 2 ustawy o lasach i kształtuje sytuację prawną właścicieli lasu w zakresie sposobu wykonywania prawa własności, to spełnia jedno z podstawowych kryteriów przewidzianych w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a., tj. dotyczy uprawnień i obowiązków wynikających z przepisów prawa. Zatwierdzenie UPUL przesądza o prawach i obowiązkach właścicieli lasów położonych na terenie objętym tym planem i określa uprawnienia w sferze wykonywania prawa własności. Oznacza to, że właściciel lasu może poszukiwać ochrony prawnej na podstawie przywołanego art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.</p> <p>Przedstawione argumenty prowadzą do wniosku, że bezspornie zatwierdzenie UPUL nie może mieć formy decyzji oraz, że czynność zatwierdzenia jest tzw. inną czynnością z zakresu administracji publicznej w myśl art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. i może zostać zaskarżona do sądu administracyjnego. Uzasadnia to postulat, aby w ustawie o lasach określić wprost, że UPUL powinien zostać zatwierdzony przez starostę w formie zarządzenia.</p>		
6.	Art. 1 pkt 14 projektu – w zakresie dodawanego art.	Przepisowy należy nadać następujące brzmienie: „1. Starosta, niezwłocznie udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej	Proponowana zmiana jest zmianą wynikową, tj. dotyczy postulowanego określenia wprost, że starosta zatwierdza UPUL w drodze zarządzenia.		

	22c ust. 1 do ustawy o lasach	obsługującego go urzędu zarządzenie w sprawie zatwierdzenia uproszczonego planu urządzenia lasu wraz z uproszczonym planem urządzenia lasu oraz dokumentacją tego planu.” Ponadto sugerujemy doprecyzować zasady publikacji tego dokumentu w BIP w kontekście ochrony danych osobowych zawartych w treści dokumentu.			
7.	Art. 1 pkt 18 lit. a i c – w zakresie dodawanego art. 66f	W dodawanych punktach 4 i 5 jest błędne odwołanie do przepisu – powinno być art. 66ec i art. 66ed, w literze c ma to wpływ na błędny zakres ustalania, o które kary administracyjne chodzi (powinno być art. 66ea-66ed, a nie art. 66ea-66ad).	Prawidłowe brzmienie przepisów powinno być następujące: w lit. a: „4) art. 66ec – wymierza, w drodze decyzji, właściwy starosta; 5) art. 66ed – wymierza, w drodze decyzji, właściwy nadleśniczy” w lit. c: „2a. Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 66ea-66ed (...)”		
Propozycje modyfikacji obecnego brzmienia przepisów ustawy o lasach					
8.	Art. 5 ustawy o lasach w obowiązującym brzmieniu	W art. 5 należy dodać ust. 3b o następującym brzmieniu: „3b. Porozumienie, o którym mowa w ust. 3 podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym i jest publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej właściwego starostwa.”.	Przepisy obowiązującego prawa nie przewidują obowiązku publikacji zarówno porozumień, jak i aneksów dotyczących powierzenia przez starostę prowadzenia w jego imieniu spraw z zakresu gospodarki leśnej nadleśniczemu (porozumienie, o którym mowa w art. 5 ust. 3 ustawy o lasach). Przepisy art. 13 pkt 6 i 10 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, umożliwiają jedynie ogłaszanie porozumienia w sprawie wykonywania zadań publicznych zawartego między jednostkami samorządu terytorialnego, między jednostkami samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej oraz innych aktów prawnych, informacji, komunikatów, obwieszczeń i ogłoszeń, jeżeli stanowią tak przepisy szczególne. Mimo braku podstawy prawnej do dokonania takiego ogłoszenia występuje praktyka publikowania porozumień w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Zatem zasadnym jest, aby w ustawie o		

			<p>lasach określić wprost obowiązek publikowania ww. porozumienia w odnośnym dzienniku urzędowym.</p> <p>Podobne uzasadnienie znajduje obowiązek publikowania przez starostę ww. porozumienia na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej. W przypadku zawierania porozumień, obowiązkiem starosty (a także dobrą i pożądaną praktyką) byłoby publikowanie porozumień w BIP, tak aby właściciele lasów mieli świadomość i mogli w łatwy sposób zapoznać się z informacją, że starosta powierzył nadzór nad lasami prywatnymi właściwemu nadleśniczemu.</p>		
9.	Art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy o lasach w obowiązującym brzmieniu	Nadać brzmienie: „7) uproszczony plan urządzenia lasu – plan opracowywany dla lasu, o którym mowa w art. 3, stanowiącego zwarty kompleks leśny, zawierający skrócony opis lasu i gruntów przeznaczonych do zalesienia oraz podstawowe zadania dotyczące gospodarki leśnej;”	<p>Jednym z głównym postulatów ZPP, a także osób zajmujących się nadzorem nad gospodarką leśną w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa jest wprowadzenie jednego dokumentu urządzeniowego dla wszystkich lasów, niezależnie od ich powierzchni.</p> <p>Proponuje się zatem odejście od sporządzania inwentaryzacji stanu lasów (ISL) i sporządzanie uproszczonych planów urządzenia lasu (UPUL) dla ww. lasów.</p> <p>W praktyce koszt zlecenia wykonania przez starostę ISL i UPUL jest bardzo podobny. Praktyczny problem dla pracowników starostw stanowi jednak wydawanie decyzji na podstawie ISL, o której mowa w art. 19 ust. 3 ustawy o lasach.</p> <p>Likwidacja ISL i oparcie gospodarki leśnej w lasach prywatnych na jednym dokumencie urządzeniowym, tj. UPUL, ułatwi i zdecydowanie uprości realizację przez starostów zadań w tym zakresie.</p>		
10.	Art. 13 ust. 1 pkt 4 ustawy o lasach w obowiązującym brzmieniu	Przepisowi należy nadać następujące brzmienie: „4) przebudowy drzewostanu, który nie zapewnia osiągnięcia celów gospodarki leśnej, zawartych w planie urządzenia lasu lub uproszczonym planie urządzenia lasu;”.	Niniejsza uwaga jest uwagą wynikową, tj. wynika z propozycji likwidacji ISL jako dokumentu urządzeniowego.		
11.	Art. 13 ust. 3 ustawy o lasach w obowiązującym brzmieniu	Przepisowi należy nadać następujące brzmienie: „3. W sprawach, o których mowa w ust. 2, w stosunku do lasów stanowiących własność Skarbu	Konsekwencją zaproponowanego brzmienia przepisu, jest wykreślenie w art. 13 ust. 3 punktu 2, który stanowi, że w stosunku do lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa decyzję wydaje starosta na wniosek właściciela lasu.		

		<p>Państwa decyzję wydaje dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, na wniosek nadleśniczego.”.</p>	<p>Procedura dotycząca zmiany gruntów leśnych na rolne jest szczególnie skomplikowana z uwagi na przesłankę określoną w art. 13 ust. 2, zgodnie z którym zmiana lasu na użytek rolny jest dopuszczalna w przypadkach szczególnie uzasadnionych potrzeb właścicieli lasów.</p> <p>Pojęcie „szczególnie uzasadnionych potrzeb” nie zostało nigdzie zdefiniowane. Wydawana na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy o lasach decyzja ma charakter uznaniowy. Starosta prowadzący postępowanie administracyjne w tym zakresie ma obowiązek przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego. Ma ono na celu ustalenie występowania przesłanki „szczególnie uzasadnionej potrzeby”.</p> <p>W praktyce właściciele lasów występują o zmianę gruntów leśnych na rolne w celu dalszego ich przekształcenia na cele budowlane. Z racji tego, że decyzja starosty jest uznaniowa, to organy kontrolne (wojewoda, NIK) niejednokrotnie kwestionują rozstrzygnięcia podjęte przez starostę w zakresie wyrażenia zgody na takie przekształcenie gruntu.</p> <p>Z kolei orzecznictwo sądów administracyjnych nie rozstrzyga jednoznacznie, czym są lub mogą być „szczególnie uzasadnione potrzeby”. Oznacza to, że starostowie nie dysponują choćby przykładowym katalogiem sytuacji, w których potrzeba właściciela lasu jest szczególnie uzasadniona.</p> <p>Z racji tego, że omawiana procedura jest skomplikowana, pozostawiona uznaniu administracyjnemu starosty (które jest często krytykowane przez organy kontrolujące), zasadnym jest usunięcie pkt 2 w art. 13 ust. 3 ustawy o lasach.</p> <p>W celu zmiany gruntu leśnego na nieleśny wystarczająca (i precyzyjniej określona) będzie procedura opisana w art. 11 i nast. ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, w której właściciele lasów mogą wyłączyć taki grunt z produkcji leśnej.</p> <p>Innym ewentualnym rozwiązaniem byłoby stworzenie przez ustawodawcę przykładowego katalogu, który określałby, czym „w szczególności” mogą być „szczególnie uzasadnione potrzeby właścicieli lasów”.</p>		
12.	Art. 14a ustawy o lasach ustawy o	W art. 14a należy dodać ust. 3a i 3b w następującym brzmieniu:	Przepisy dotyczące cechowania drewna wymagają pilnego doprecyzowania.		

	<p>lasach w obowiązującym brzmieniu</p>	<p>„3a. Jeżeli las niestanowiący własności Skarbu Państwa jest przedmiotem współwłasności, starosta cechuje drewno i wystawia dokument stwierdzający legalność pozyskania drewna na wniosek co najmniej jednego ze współwłaścicieli. 3b. Rozliczeń dotyczących drewna pozyskanego w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa, współwłaściciele lasu dokonują według zasad określonych w Kodeksie cywilnym.”</p>	<p>Starostowie bardzo często spotykają się z sytuacjami, kiedy las stanowi współwłasność wielu współwłaścicieli, a z zamiarem pozyskania i cechowania drewna występuje jeden z nich, bez dołączania wniosku lub zgody podpisanej przez pozostałych.</p> <p>W przypadku pozyskania drewna w wyniku wycinki konieczna jest zgoda wszystkich współwłaścicieli lub stosowne orzeczenie sądu zastępujące zgodę pozostałych współwłaścicieli.</p> <p>W takiej sytuacji zachodzą okoliczności do uznania tego rodzaju działania za przekraczające zwykły zarząd majątkiem wspólnym. Zgodnie z utrwaloną praktyką, starosta powinien wezwać współwłaściciela-wnioskodawcę w trybie art. 64 § 2 Kpa do uzupełnienia braków formalnych podania o zgody pozostałych współwłaścicieli. W przypadku nieprzedstawienia takich zgód, starosta powinien wydać postanowienie o odmowie wykonania cechowania oraz wydania świadectwa legalności pozyskania drewna. Podstawę prawną w takim przypadku stanowić będzie art. 14a ust. 3 ustawy o lasach w zw. z art. 12 i art. 219 Kpa.</p> <p>W sytuacji, gdy współwłaścicielami są osoby zmarłe, również nie jest dopuszczalne wydanie świadectwa legalności potencjalnym spadkobiercom. Także i w tym przypadku starosta powinien wydać postanowienie o odmowie wydania świadectwa legalności pozyskania drewna.</p> <p>Praktyczny problem rodzi się również w sytuacjach, kiedy to jeden ze współwłaścicieli chce pozyskać z lasu złomy, wywroty lub drzewa martwe bez zgody pozostałych współwłaścicieli.</p> <p>W przypadku wycinki drzew we wspólnym lesie (a następnie w przypadku pozyskania drewna), taka czynność przekracza zarząd majątkiem wspólnym, na co niezbędna jest zgoda wszystkich współwłaścicieli lub stosowne orzeczenie sądu.</p> <p>Odmierna sytuacja będzie miała miejsce w przypadku, kiedy zamiar pozyskania drewna zgłosi jeden ze współwłaścicieli i jest on związany z pozyskaniem drzew powalonych i zniszczonych na skutek działania żywiołu. W takim przypadku współwłaściciel nie decyduje o wyrębie, a jego zachowanie polega jedynie na zebraniu drzew powalonych wskutek żywiołu, uporządkowaniu ich, zabezpieczeniu i w konsekwencji pozyskaniu drewna, które stanowi w tym przypadku przychód ze wspólnej nieruchomości. Takie zachowanie stanowi zabezpieczenie przychodu, jest prawem</p>		
--	---	--	--	--	--

			<p>każdego współwłaściciela i stanowi czynność zachowawczą, o której mowa w art. 209 Kodeksu cywilnego (zob. Wyrok WSA w Kielcach z dnia 25 lutego 2021 r., sygn. akt II SA/Ke 1007/19, CBOSA).</p> <p>W celu rozwiania wszelkich wątpliwości, należy wprowadzić proponowane przepisy, aby każdy ze współwłaścicieli był z osobna uprawniony do cechowania drewna. W takiej sytuacji starosta mógłby ocechować drewno i wydać świadectwo legalności nawet jednemu uprawnionemu współwłaścicielowi, a współwłaściciele lasu uzyskaliby uprawnienie do rozliczania się w myśl przepisów Kodeksu cywilnego o współwłasności.</p> <p>W przypadku uwzględnienia niniejszej uwagi, odpowiednie zmiany musiałyby zostać dokonane w rozporządzeniu Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 24 lutego 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad cechowania drewna, wzorów urzędzeń do cechowania i zasad ich stosowania oraz wzoru dokumentu stwierdzającego legalność pozyskania drewna. Omawiane zmiany musiałyby dotyczyć w szczególności wzoru świadectwa legalności pozyskania drewna (załącznik nr 6 do rozporządzenia) poprzez wykreślenie wyrazów „zadań z zakresu gospodarki leśnej określonych w decyzji”.</p>		
13.	Art. 19 ust. 2 i 3 ustawy o lasach w obowiązującym brzmieniu	<p>W art. 19 ust. 2 proponuje się skreślić wyrazy „ust. 3”</p> <p>W art. 19 proponuje się skreślić ust. 3</p>	<p>Niniejsza uwaga jest uwagą wynikową, tj. wynika z propozycji likwidacji ISL jako dokumentu urzędzeniowego.</p> <p>W związku z likwidacją ISL, należy również usunąć przepisy dotyczące wydawania przez starostę decyzji, o której mowa w art. 19 ust. 3 ustawy o lasach.</p> <p>Postulat likwidacji ISL i wprowadzenia jednego dokumentu urzędzeniowego dla lasów prywatnych bez względu na ich powierzchnię, został szczegółowo uzasadniony powyżej. Jednakże w kontekście niniejszej uwagi, dodatkowym uzasadnieniem jest również to, że postanowień ISL i decyzji wydanej na podstawie art. 19 ust. 3 nie uwzględnia się w ewidencji gruntów i budynków (zob. art. 20 ustawy o lasach).</p> <p>Aktualizacji EGIB nie dokonuje się w oparciu o inwentaryzację stanu lasu, zatem ISL nie powinna być brana przez starostę pod uwagę przy ewentualnych zmianach w ewidencji gruntów.</p> <p>Zgodnie z art. 20 ust. 3a Prawa geodezyjnego i kartograficznego, ewidencję gruntów i budynków, w części dotyczącej lasów,</p>		

			<p>proceedzi się z uwzględnieniem przepisów o lasach. Z kolei art. 20 ust. 2 ustawy o lasach stanowi, że w ewidencji gruntów i budynków uwzględnia się ustalenia planów urządzenia lasu i uproszczonych planów urządzenia lasu dotyczące granic i powierzchni lasu. W przepisie tym brak jest literalnego wskazania ISL, zatem ustalenia zawarte w ISL nie mogą być brane pod uwagę w EGIB.</p>		
14.	<p>Art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy o lasach w obowiązującym brzmieniu</p>	<p>Przepisowi należy nadać następujące brzmienie: „2) dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa, należących do osób fizycznych i wspólnot gruntowych – na zlecenie starosty i koszt właścicieli lasu.</p> <p>Oraz dodać w art. 21 ust. 6, w którym wprowadzona zostanie solidarna odpowiedzialność współwłaścicieli lasu (w rozumieniu art. 6 ust.1 pkt 3) za koszty sporządzenia UPUL.</p>	<p>Przepis w obowiązującym brzmieniu stanowi, że plan urządzenia lasu lub uproszczony plan urządzenia lasu sporządzany jest dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa, należących do osób fizycznych i wspólnot gruntowych – na zlecenie starosty. Ustawa o lasach nie wskazuje wprost, na czyj koszt sporządza się UPUL dla lasów należących do osób fizycznych i wspólnot gruntowych.</p> <p>Ponieważ UPUL jest sporządzany w interesie właścicieli lasów (UPUL stanowi podstawę do prowadzenia gospodarki leśnej, w tym pozyskania drewna), którzy często nawet nie są mieszkańcami danego powiatu trudno przyjąć aby koszty te miała ponosić cała wspólnota samorządowa.</p>		
15.	<p>Art. 21 ust. 2 ustawy o lasach w obowiązującym brzmieniu</p>	<p>Przepis należy uchylić</p>	<p>Proponowana zmiana jest związana z potrzebą likwidacji inwentaryzacji stanu lasów i ustanowienia jednego dokumentu urządzeniowego dla lasów prywatnych, niezależnie od ich powierzchni.</p>		
16.	<p>Art. 21 ust. 4 ustawy o lasach w obowiązującym brzmieniu</p>	<p>Przepisowi należy nadać następujące brzmienie: „4. Projekt uproszczonego planu urządzenia lasu wyklada się do publicznego wglądu na okres 60 dni w siedzibie urzędu gminy. O wyłożeniu projektu uproszczonego planu urządzenia lasu wójt (burmistrz, prezydent miasta) informuje właścicieli lasów w sposób określony w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, z zaznaczeniem, że uproszczony plan urządzenia lasu będzie podstawą naliczenia podatku leśnego.”</p>	<p>Aktualnie ustawa o lasach stanowi, że o wyłożeniu projektu UPUL wójt informuje pisemnie wszystkich właścicieli lasów. Procedura wymagana przez ustawę jest nieskuteczna, czasochłonna, kosztochłonna, a nierzadko iluzoryczna. Przepisy nie regulują tego jak to powiadomienie pisemne ma wyglądać, tj. czy listem poleconym, czy też zwykłym. Dodatkowo, praktyczne problemy pojawiają się w sytuacji współwłasności, w której występuje wielu współwłaścicieli, wśród których występują osoby nieżyjące (a spadki są niepodjęte) lub osoby nieznanne z miejsca pobytu. W takiej sytuacji (a jest to bardzo częste) powiadamianie przez wójta nie jest w ogóle skuteczne, a generuje koszty osobowe, koszty papieru i koszty wysyłki powiadomień.</p> <p>Proponuje się zatem, aby powiadamianie o wyłożeniu projektu UPUL przez wójta odbywało się na zasadach określonych w art. 49</p>		

			<p>Kpa. Paragraf 1 tego artykułu stanowi, że jeżeli przepis szczególnie tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej.</p> <p>Wprowadzenie przepisu w proponowanym brzmieniu po pierwsze będzie stanowić „przepis szczególnie” (o którym mowa w art. 49 § 1 Kpa) upoważniający do powiadamiania w drodze obwieszczeń, a po drugie pozwoli również na możliwość powiadamiania „w sposób zwyczajowo przyjęty”. W realiach gminnych do najskuteczniejszych form powiadamiania należą przykładowo – powiadamianie za pośrednictwem sołtysa lub na tablicy ogłoszeń w sołectwie lub poprzez ogłoszenia parafialne podczas niedzielnej mszy.</p>		
17.	<p>Art. 66g ustawy o lasach w obowiązującym brzmieniu</p>	<p>W kontekście art. 1 pkt 19 projektu, na mocy którego dodaje się w art. 66g ust. 1 punkty 3-5, należy zmienić brzmienie ust. 2, a także dodać ust. 3 w następującym brzmieniu:</p> <p>„2. Wpływy z tytułu administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 i 5, stanowią dochód budżetu państwa.</p> <p>3. Wpływy z tytułu administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 pkt 4, stanowią dochód powiatu.”</p>	<p>Nie do przyjęcia jest proponowane przez projektodawców rozwiązanie, zgodnie z którym starosta ma zostać zobowiązany do nakładania administracyjnych kar pieniężnych, które mają stanowić dochód budżetu państwa. W tym zakresie projektodawcy nie zaproponowali zmiany art. 66g ust. 2 ustawy o lasach.</p> <p>Wskazać należy, że nadzór starostów nad gospodarką leśną jest pozbawiony jakichkolwiek efektywnych instrumentów finansowania, w efekcie czego starosta wykonuje te zadania na koszt budżetu powiatu.</p> <p>Co więcej, z tytułu zlecenia sporządzenia i opłacenia w praktyce korzyści z tego osiąga gmina, bowiem to ta jednostka samorządu terytorialnego osiąga dochód z tytułu podatku leśnego (zob. art. 21 ust. 4 ustawy o lasach). Powiaty w żadnym stopniu nie partycypują w podatku leśnym pobieranym przez gminy.</p> <p>Należy zatem określić, że wpływy z kar administracyjnych nakładane przez starostę, o których mowa w przedstawionym projekcie, będą stanowiły dochód właściwego powiatu.</p>		
18.	<p>Uwaga końcowa - redakcyjna</p> <p>W kontekście przedstawionych uwag należy</p>	<p>Art. 9 projektu należy oznaczyć jako art. 10, a w miejsce art. 9 należy dodać przepis o następującym brzmieniu:</p> <p>„Art. 9.</p>	<p>W kontekście proponowanych zmian, konieczne jest wprowadzenie dodatkowych przepisów przejściowych, na mocy których zostanie wprost określone, że zatwierdzone uproszczone plany urządzenia lasu sporządzone przed wejściem w życie projektowanej ustawy, zachowują moc na okres, na który zostały sporządzone – jest to uzasadnione tym, że zarówno właściciele lasów prywatnych, jak też</p>		

	wprowadzić dodatkowe przepisy przejściowe	<p>1. Zatwierdzone uproszczone plany urzędzenia lasu, sporządzone przed wejściem w życie niniejszej ustawy, zachowują moc na okres, na który zostały sporządzone.</p> <p>2. Decyzje, o których mowa w art. 19 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc na okres, na który zostały wydane.”</p>	<p>starostowie, muszą dysponować klarownymi przepisami, zgodnie z którymi będzie wiadomo, że sporządzone UPUL-e obowiązują i można na ich podstawie prowadzić gospodarkę leśną. Podobne rozwiązanie należy wprowadzić odnośnie decyzji wydawanych na podstawie ISL.</p> <p>Proponowane przepisy przejściowe muszą zapewnić bezpieczeństwo obrotu prawnego w zakresie prawidłowego wykonywania gospodarki leśnej.</p>		
--	---	--	--	--	--